

“Het woord van Christus wone rijkelijk in u.”

Liturgiesuggesties:

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongelui,

Er zijn van die teksten die een leven lang met je meegaan.

Colossenzen 3 vers 16, bijvoorbeeld.

Dat is de tekst die ik meekreeg toen ik belijdenis deed.

De tekst waarmee wij, Nita en ik, samen - 28 jaar geleden - in het huwelijk werden bevestigd.

De tekst ook waarmee ds. Quist mij ruim 22 jaar geleden aan mijn eerste gemeente verbond.

Een tekst dus ... waar ik mijn leven lang niet van los zal komen.

Vandaar dat ik hem ook koos voor deze afscheidsdienst. Colossenzen 3 vers 16:

“Het woord van Christus wone rijkelijk in u ...”

*

Wanneer de apostel Paulus deze woorden aan het papier toevertrouwt zit hij niet in zijn comfortabele studeerkamer van Colosse.

Paulus zit in een kale gevangenis.

We denken dan aan de gevangenis in Caesarea of in Rome.

En in die gevangenis heeft de apostel bezoek gehad van een zekere Epaphras.

Epaphras is de evangelist van Colosse.

Colosse - zo moet u weten - was een grieks-joodse kolonie, ergens in de binnenlanden van Klein-Azië - het tegenwoordige Turkije.

In het jaar 200 v. Christus had er een grote volksverhuizing plaatsgevonden.

Keizer Antiochus de Grote had 2000 Joodse gezinnen uit het Midden-Oosten gedwongen te verhuizen naar het vruchtbare en welvarende dal van de rivier de Lycus.

Er was een levendige wolcultuur en wolhandel ontstaan.

Hier, in Colosse, aan de grote handelsweg die de westerse wereld verbond met die van het Oosten, was Epaphras tot geloof gekomen.

Ik stel me zo voor dat Epaphras zelf op een sinaasappelkistje op de grote markt is gaan staan en de mensen in Colosse het evangelie verkondigd heeft.

De apostel Paulus schrijft over hem met grote waardering.

Over Epaphras als persoon en over de vrucht van zijn gemeente-opbouwwerk.

En zo was er - door Gods genade en onder de bezielende leiding van de Heilige Geest - ook in Colosse een gemeente van Jezus Christus ontstaan.

Een gemeente, die voor een belangrijk deel niet zoals je zou verwachten uit joden-christenen bestond, maar van wat we zo noemen christenen uit de heidenen.

Op die Joden kom ik zo meteen nog terug.

Die christenen uit de heidenen daarmee bedoel ik: mensen, die nog niet eerder met de Bijbel en de God van de Bijbel in aanraking waren geweest.

Die hun leven lieten beheersen door de afgoden van hun tijd.

En die voor die afgoden hun offers brachten.

Na hun bekering, na die radicale omkeer in hun leven, waren ze een nieuw leven met Jezus Christus begonnen.

Voor die verandering in je leven gebruikt de apostel Paulus het voorbeeld van oude en nieuwe kleren.

De oude mens van het heidendom heb je afgelegd.

De nieuwe mens van het christen-zijn heb je aangetrokken.

Het leek dus allemaal heel fijn, heel bemoedigend.

Het evangelisatiewerk van Epaphras - of beter gezegd: het werk van de Heilige Geest - was door God rijk gezegend.

Maar nu waren er in Colosse ook mensen, die van huis uit met het Joodse geloof waren opgegroeid.

Zij brachten de gemeenteleden van Colosse in verwarring.

En ze deden dat heel opmerkelijk in de naam van Christus Jezus.

Wat ze zeiden?

Hoe ze de gemeenteleden, die nog niet zolang geleden tot geloof gekomen waren, in verwarring brachten?

Ze zeiden zoiets als: 'Als jullie nou echte christenen willen zijn ... Als jullie nou echt willen leven naar het woord van God ... dan moeten jullie je ook laten besnijden; en dan mogen jullie ook dit en dat niet eten; dan moeten jullie ook op de Joodse feestdagen vasten; en dan moeten jullie ook engelen vereren; dan pas kun een echte christen zijn; dan pas je opklimmen tot het geheimenis, het mysterie, dat je volkomen verlossing zal brengen.'

U begrijpt, broeders en zusters, jongelui, als je nog maar net tot geloof bent gekomen ... als je nog maar net een Alpha-cursus achter de rug hebt ... als je van jongs af aan niet met de Bijbel bent groot geworden ... dan raak je door zulke woorden in verwarring.

Dan gaan de twijfel en de onzekerheid je hart beheersen:

Me laten besnijden?

De sabbat als rustdag houden?

Me aan de Joodse spijswetten houden?

Engelen vereren?

Wie heeft er nou gelijk?

Wat moet ik nou eigenlijk doen om een echte christen te zijn?

Nu, met deze vragen is Epaphras bij Paulus terecht gekomen.

Als er één antwoord kan geven, dan is dat wel de apostel Paulus.

Paulus is immers zélf met het Joodse geloof opgegroeid.

Paulus is immers zélf op een krachtige en indrukwekkende manier door de Here Jezus Christus tot apostel, tot dienaar van Hem geroepen.

'Wat vind u daar nu van, Paulus?'

Onze gemeente raakt verdeeld en gaat kapot!

Dat kan toch niet Gods bedoeling zijn?'

En dan schrijft de apostel - naar aanleiding van het bezoek van Epaphras en de vragen van de gemeenteleden van Colosse zijn 'open' brief.

Een brief die ook in de gemeente van Laodicea moet worden voorgelezen - zo lees ik in hoofdstuk 4 vers 16.

Het is een brief waarin het woord van Christus centraal staat.

Sterker nog waarin Christus Jezus zélf centraal staat.

*

"Het woord van Christus wone rijkelijk in u ..."

Die woorden, lieve mensen, broeders en zusters, jongelui, wil ik u en jou in deze afscheidsdienst graag meegeven.

Omdat het woorden zijn waar ik mijn leven lang niet van los zal komen.

En ik hoop en ik bid u en jij ook niet.

“Het woord van Christus wone rijkelijk in u ...”

Het woord van Christus. Twee dingen daarover.

1. Het woord van Christus is in de eerste plaats het woord dat gesproken is / dat afkomstig is van Christus Jezus.

Daarin hoor ik alles wat Hij in zijn leven op aarde aan de mensen van zijn tijd heeft willen doorgeven.

Het is het woord dat het Koninkrijk van God, Gods heerschappij over alles en iedereen, nabij gekomen is.

Ik denk dan aan bijvoorbeeld Mattheüs 5, 6 en 7: de beroemde preek van Jezus op de heuvels van Galilea.

Woorden ter bemoediging: *Zalig / Te feliciteren ben je als je een burger bent van dat Koninkrijk.*

Woorden die gaan over de geboden, de omgangsregels in dat Koninkrijk:

Je mag God liefhebben en je naaste als jezelf.

Woorden die gaan over het bidden: *Onze Vader, die in de hemelen is.*

Woorden over de verhoring van je gebed en de zorg van God over je leven.

Als je de wil van God, de Vader doet / als je leeft naar Gods bedoeling met je leven, dan zul je dat Koninkrijk mogen binnengaan.

Zo sprak Christus Jezus over de dingen van God.

Over zijn Koninkrijk dat nabij gekomen is.

Dát woord, dat Christus tot mensen sprak dat wone rijkelijk in u.

2. Het woord van Christus. Dat is niet alleen het woord dat Christus sprák.

Dat is ook het woord dat Christus Jezus zélf tot inhóud heeft!

Je zou, broeders en zusters, jongelui, de brief aan de Colossenzen eens in één adem moeten uitlezen.

Wat let u vandaag alle tijd voor, of niet soms?

De brief aan de Colossenzen is een loflied op de Here Jezus Christus.

Op de Zoon van God, de Zoon van Gods liefde.

Luister maar of lees in je bijbeltje maar mee: Colossenzen 1 vanaf vers 15:

- Hij, Jezus Christus, is het beeld van de onzichtbare God.

God ... God kun je niet zien.

God is onzichtbaar voor mensenogen.

Maar Christus Jezus, zijn Zoon, is zijn evenbeeld.

Wie de Zoon heeft gezien, heeft God gezien.

In zijn woorden hoor je de stem van God.

In wat Jezus Christus voor ons heeft gedaan zie je de liefde van God, de Vader.

- Hij, Christus Jezus, is ook de eerstgeborene van de hele schepping.

Da's wat moeilijker.

Het wil niet zeggen dat Hij als eerste geboren werd.

Maar Christus Jezus is Mens onder ons mensen geweest.

Hij is de Kroon op Gods schepping.

De belangrijkste.

Net zoals een burgemeester de eerste burger van een gemeente is.

Hij vertegenwoordigt alle burgers van zijn gemeente.

- Hij, Christus Jezus, is ook het Hoofd van het Lichaam, de gemeente.

Zonder hoofd kan een lichaam niet functioneren.

Zonder Christus Jezus geen gemeente.

Hij heeft de leiding.

Hij bepaalt de richting, het doel, de bestemming van onze gemeente.

- *Hij, Christus Jezus, is ook de eerstgeborene uit de doden.*
Weer dat eerstgeboren.
Hij is de eerste de beste. De belangrijkste.
Hij vertegenwoordigt allen die aan Hem verbonden zijn.
Door het geloof in Hem zullen ook wij eens opstaan uit de dood.

- *Door het bloed van zijn kruis zijn alle dingen verzoend.*
Toen Christus Jezus aan het kruis van Golgotha stierf werden alle dingen weer in de rechte verhouding met God teruggebracht.
Het is onvoorstelbaar wat een effect, wat een impact, het sterven van Christus Jezus voor heel de schepping heeft.
U, jij, ik - alle mensen, alle dieren, heel de schepping - door de zondeval van Adam en Eva van God vervreemd geraakt.
Alle dingen mogen na Goede Vrijdag en Pasen weer goed zijn.
Geheeld, verzoend, zoals God het - in den beginne - ook voor ogen had.

Het is geweldig, gemeente, zoals de apostel Paulus in zijn brief aan de Colossenzen zijn loflied zingt op Christus Jezus.
Hij staat in het Woord centraal.
Hij is het vlees en bloed geworden Woord van Gods liefde.
Paulus schrijft: *"Het woord dat Christus spreekt en Hem tot inhoud heeft ... dat woord wone rijkelijk in u ..."*

*

Broeders en zusters, jongelui, drie keer zeven jaar heb ik dat woord in onze kerken mogen verkondigen:
acht jaar in de gemeente van Stadskanaal;
elf jaar in Leeuwarden;
helaas slechts twee jaar actief in Haarlem.
Het was steeds hetzelfde woord waarvan Christus Jezus sprak.
Het was steeds het woord dat Christus Jezus zélf tot inhoud had. Ik hoop en ik bid dat Hij het mij geeft om ook in de toekomst nog dat Woord te mogen verkondigen.
Het Woord van het Koninkrijk.
Het Woord van zijn liefde.
Het Woord van vergeving en van verzoening.
Het Woord van een eeuwig leven met Hem.

Lieve mensen, ook nu - bij mijn afscheid - zeg ik het met klem:
Dat Woord van Christus vraagt om een keuze van ons.
Kies voor Christus Jezus.
Hij alleen kan je redden in het oordeel van God dat eens over je leven zal komen.
Bekeer je van de afgoden van onze tijd.
En áls je dat gedaan hebt: Lééf dan uit het Woord van Christus.
Laat je leven als christen beheersen door dat Woord.
Laat je leven leiden door de Zoon van Gods liefde.
Zelf heb ik dat - met vallen en opstaan - ook in mijn eigen leven mogen ervaren.

Geloven heb ik wel eens vergeleken met het beklimmen van een berg.
Hoe hoger je komt, hoe dichter je de top van een berg nadert en hoe moeilijker het wordt.
Er kan, lieve mensen, in je leven heel wat gebeuren.
Dingen die je leven aan het wankelen brengen.
Een levensbedreigende ziekte - zoals in mijn geval.

Of het plotselinge overlijden van iemand die je heel erg lief was.
Of je man, je vrouw, vader, je moeder, die jullie gezin voor een ander in de steek liet.
Dat zijn toch dingen die je leven aan het wankelen brengen?
Dan duikel je een heel eind van je levensberg naar beneden.
Dan kost het je moeite om de moed te vinden om weer op weg te gaan.
Maar weet en geloof dat er telkens weer die liefdevolle handen van de Here Jezus zijn die je opvangen en die je verder brengen.
Want je moet naar de top.
Daar staat God op je te wachten.
Daar kom je eindelijk veilig bij Hem thuis.
In zijn hemels Koninkrijk.

*

“Het woord van Christus wone rijkelijk in u ...”

Wonen.

Ruim drie-en-een-half-jaar hebben wij, broeders en zusters, jongelui, in uw midden op het prachtige Haarlemse eiland De Krim mogen wonen.

Op die jaren - hoe kort ook, te kort misschien ook - zet je onwillekeurig een persoonlijk stempel.

Ik zal daar in ons gemeenteblad Perspectief binnenkort nog wel eens iets over schrijven.

Je stempel op iets zetten.

Dat is net als met een huis of een pastorie.

Daar zet je ook een persoonlijk stempel op.

Het zijn in dat huis jouw spullen die het jouw gezicht geven.

Jij ontvangt er mensen, familieleden, vrienden, gemeenteleden in jouw omgeving, in jouw stijl en jouw sfeer.

Jouw huis ademt jouw geest.

Als het woord van Christus in je woont, drukt het zijn stempel op je.

Dan gaat jouw leven het gezicht van Christus Jezus vertonen.

En de mensen waar je mee omgaat merken het dan ook.

Maar dat kán alleen, lieve mensen, als dat woord van Christus in je wóónt!

Als het woord van Christus zo af en toe maar eens bij je binnenwipt, als in een pension / een herberg, eens in de week bijvoorbeeld dan kun je niet verwachten dat het er z'n stempel op zet.

Uw, jouw, mijn leven ademt de geest van het woord van Christus als je er dag aan dag / elke dag mee bezig bent.

Nou, doe dat dan ook!

*

“Het woord van Christus wone rijkelijk in u ...”

Rijkelijk. De apostel Paulus is niet zuinig met woorden.

Rijkelijk - in rijke mate.

Je wordt er van binnen / geestelijk rijk van.

Er zit in dit woord iets van overvloed.

Mag ik u en jou vragen: Hebt u, heb jij, daarvan iets mogen ervaren in je leven?

Van die overvloed, die rijkdom van het woord van Christus?

Geeft het je rust, houvast, moed en kracht bij de dingen die je in het leven 'overkomen'?

Er is een bekend spreekwoord dat zegt: *Waar het hart vol van is ... stroomt de mond van over.*

Weet u, weet jij, waaraan je vooral kunt merken dat het woord van Christus rijkelijk in je woont?

Aan de liefde!

Paulus zegt het zo in vers 12: *“Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.*

*Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de één tegen de ander een grief heeft; gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo.
En doet bij dit alles de liefde aan, als de band der volmaaktheid."*

De liefde!

Daaraan kun je nou merken dat het woord van Christus rijkelijk in je woont.

De liefde houdt als een gordel / een riem om je middel, je nieuwe christen-kleren bij elkaar.

"Doet dan aan ... "

De apostel Paulus kleedt je als het ware als christen aan met:

innerlijke ontferming als je ondergoed;

goedheid als je blouse of shirt;

nederigheid als je rok of broek;

zachtmoedigheid als je kousen of sokken; geduld als je schoenen.

En dan de liefde als je riem om alles goed en keurig bij elkaar te houden.

Dát zijn de kleren van een christen.

Een mens als u en jij en ik waarin het woord van Christus rijkelijk woont.

En als dat woord van Christus z'n stempel gezet heeft op je leven dan komt het er ook uit.
Waar het hart vol van is ...

Dan wordt er onderling gesproken over dat woord van Christus, over zijn liefde, over zijn ontferming.

Dan wordt er onderling vermaand, terecht gewezen om die ander terug te brengen bij dat woord van Christus.

Dan wordt er gezongen: niet alleen psalmen, maar ook lofzangen en geestelijke liederen.

Dan wordt er gebeden en gedankt.

Het woord van Christus zet z'n stempel op de samenkomsten van de gemeente.

Maar ook op je hele leven van elke dag: "

En al wat gij doet met woord of werk, doet het alles in de naam des Heren Jezus, God de Vader, dankende door Hem!"

*

Lieve mensen: *"Het woord van Christus wone rijkelijk in u ..."*

In ú. Het woord van Christus wone rijkelijk in ú.

Ja, in u: In u, in jou, in mij.

Het staat er in het meervoud.

Het staat er voor een ieder van ons zoals wij hier vanmorgen in de kerk zitten of meeluisteren via de kerktelefoon of de cassetteband.

Het staat er als een opdracht, als een bevel.

Het woord van Christus móet in rijke mate in je wonen.

Want anders kun je niets voor elkaar betekenen in de gemeente van Jezus Christus.

Anders kun je niet zingen, niet bidden, niet danken.

Anders blijf je steken in allerlei lege vormen en wettische regels.

Ruim 22 jaar lang, broeders en zusters, jongens en meisjes, heb ik dat woord van Christus mogen verkondigen.

Vanaf de preekstoel, bij de avondmaalstafel en het doopvont; op de catechisatie en aan het begin van menige vergadering; aan het ziekbed, bij het sterfbed van iemand - die ons beiden lief - was.

Het was steeds het woord van Christus.

Het woord dat van Hem uitgaat en dat Hem tot inhoud heeft.

Vandaag, lieve mensen, neem ik afscheid en dat kost mij best wel moeite en pijn.

Maar het woord van Christus blijft.
Het blijft ons aan elkaar verbinden.
Hoe verder onze levensweg ook zal zijn.
Het woord van Christus waar je nooit en te nimmer van los kunt komen, ik niet tenminste.
Dat het stempel van Christus op je woorden en daden zet.
Dat woord van Christus, "*wone rijkelijk in u ...*"

* * *

Laten we samen bidden:

Liefdevolle Vader in de hemel.
We danken U hartelijk voor het woord van Christus.
Het woord dat Hij sprak en het levende woord dat Hijzelf was.
Dat woord vraagt van ons om een antwoord, een keuze.
Geef ons de kracht van uw Geest zodat wij ons bekeren - voor de eerste keer, of voor de zoveelste keer - van de afgoden waar wij mensen dikwijls ons vertrouwen op stellen.
Houdt u ons dicht bij het woord van Christus en laat dat woord onze stijl van leven zo mogen beheersen, dat ook anderen daaraan mogen zien en horen dat we echte christenen zijn.
Dat anderen er ook naar gaan verlangen om bij Christus Jezus te horen.
Dat vragen en bidden wij U in Jezus' naam.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Haarlem 16 november 2003

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !